

Slovenia-seuran tiedote

Joulukuu / 2025

SISÄLLYSLUETTELO

- Marita Kumara: Retki Slovenian Izolaan
- Maria-Vesna Autio ja Andreja Valtanen:
Slovenialainen Motiv-kuoro Suomessa
- Lena Björklund : Seuran lukupiirin kuulumisia, Helenan syntymäpäivät
- Lena Björklund, Hilkka Hyvärinen, Pirkko Mäkäräinen:
Slovenialaisen lukupiirin vierailu Sellossa
- Sirpa Spoljaric ja Lena Björklund: Viini- ja kulttuurimatka Sloveniassa
- Leena Sinervä : Omatoimimatkailua Slovenian Tolminissa
- Marita Kumara : Esitelmä Sloveniasta, Lahdessa ja syyskokouksen satoa
- Andreja Valtanen: Joulujuhla sloveenien kanssa
- Matti Sinervä: Vuoden 2026 matkamessujen ennakkotietoa

IZOLA – EUROOPAN ALIARVOSTETUIN LOMAKOHDE

Marita Kumara

Slovenia Times -verkkolehti kertoo, että brittiläinen mediatyhtiö on valinnut slovenialaisen merenrantakaupungin Izolan Euroopan aliarvostetuimmaksi lomakohteeksi.

En olisi uskonut, että venetsialaiskaupunki Izola saavuttaa kuuluisuutta tällaisella tavalla.

Izola on alunperin ollut saari, mistä nimikin on peräisin. Saarella on ollut asutusta jo ensimmäisellä vuosisadalla ajanlaskun alun jälkeen. Vuonna 1273 se julistautui itsenäiseksi, siitä tuli kaupunki, jolla oli omat lait ja hallinto. Pyhän Mauruksen kirkko on rakennettu 1500-luvulla. 1800-luvun alkupuolella alueelta on löytynyt kuuma lähde, jonka seurauksena sinne ovat löytäneet ensimmäiset matkailijat. Samoihin aikoihin kalastusteollisuus on alkanut kukoistaa.

Nykyään Izolan vanha kaupunki on kaunis, pienimuotoinen ja vihreä. Paljon vanhoja rakennuksia on säilynyt hyväkuntoisina. Rakennusten väleissä kiemurtelee pieniä kujia. Rannalla on uintimahdollisuus ja mm. kalaravintoloita ja pieniä putiikkeja siellä täällä. Kalastus- ja huviveneitä on kiinnitettynä merenrannan laitureihin.

Tämä alkaa kuulostaa Piranilta, mutta mikä on toisin? Ulkomaalaisia turisteja on vain vähän, hintataso on paljon Pirania edullisempi eikä Izolassa ole samanlaista ruuhkaa. Ravintoloissa paikalliset perheet käyvät syömässä merenherkkuja ja italialaistyyppistä ruokaa.

Jos arvostus kasvaa, siirtyvätkö rakennukset ja huoneistot ulkomaalaisten omistukseen, rahat valuvat ulkomaille, hintataso nousee, paikalliset asukkaat joutuvat muuttamaan muualle, turistikauden ulkopuolella kaupungilla liikkuu enää pöly?

En todellakaan haluaa tällaisia seurauksia, sillä arvostamme Izolan korkeimmalle Slovenian rannikkokaupungeista – juuri siksi, että se ei ole turistien kansoittama.

Olemme asuneet Izolassa lomamatkoillamme pariin kertaan, vajaa viikko kerrallaan. Ensimmäinen asumuksemme oli huoneisto pientalossa vanhassa kaupungissa. Isäntäpari, jo iäkkäät ihmiset, oli todella ystävällinen ja sympaattinen. Emäntämme toi meille mm. kesän ensimmäisiä kirsikoita ja läksiäislahjaksi paikallista oliiviöljyä.

Toisella kerralla asuimme Belvedere-hotellissa, joka on korkealla mäellä keskustan ulkopuolella. Sieltä oli upeat maisemat Izolan vanhaan kaupunkiin ja merelle. Aamiainen oli loistava ja parkkipaikka löytyi pihasta. Paikallisbussilla pääsi tarvittaessa kulkemaan keskustan ja hotellin väliä, jos ylämäen tarpominen ei innostanut. Parkkipaikkoja ei Izolassakaan ole helppo löytää, mutta autoliikennettä ei ole rajoitettu kuten Piranissa. Izolasta pystyy reippailija myös menemään Koperiin omin jaloin rantareittiä pitkin.

Kuvat: Marita Kumara

”Izola on paikka, jossa Slovenian rannikko loistaa kirkkaimmin”, kuten Time Out -matkakirjailija John Bills kirjoittaa.

Lähde: Slovenia Times 17.10.2025

<https://sloveniatimes.com/45221/izola-named-europes-most-underrated-destination> (luettu 30.10.2025)

MOTIV-KUORON VIERAILU SUOMESSA

Andreja Valtanen

Kesällä 2024 otti minuun yhteyttä sekakuoro Motivin johtaja Miran Rusja ja pyysi apua kuoron vierailun järjestämisessä Suomessa vuonna 2025.

Sekakuoro Motiv Nova Goricasta perustettiin vuonna 2015 tavoitteena vierailla eri puolille maailmaa muuttaneiden slovenialaisten luona sekä tehdä slovenialaista lauluperinnettä tunnetuksi myös muille kansoille. Kuoro on esiintynyt muun muassa Kanadassa, Saksassa, Belgiassa, Pohjois-Makedoniassa, Kroatiassa ja Argentiinassa sekä konsertoi mielellään myös kotimaassaan Sloveniassa. Kuoron taiteellisena johtajana on sen perustamisesta lähtien toiminut Miran Rustja.

Vierailun ja konserttien järjestelyissä auttoi Suomessa asuva slovenialainen kuoronjohtaja Kristina Bogataj. Yhdessä suunnittelimme sekä vierailuohjelman että konserttien sisällön. Ilman Slovenia-seuran jäsenten apua tapahtumaa ei olisi voitu toteuttaa.

Erityisesti haluan kiittää Marita Kumaraa, joka oli korvaamaton apu konserttipaikkojen etsimisessä sekä Maria-Vesna Autiota, joka tarjosi asiantuntevaa apua ja opastusta kuoron vierailun aikana Porvoossa.

Kuoron vierailu kesti lauantaista 16.8.2025 torstaihin 21.8.2025. Järjestelyihin kuului paljon työtä: konserttien ja niiden mainonnan suunnittelua, kuljetuksia sekä koko vierailun ohjelman koordinointia ja opastuksia.

Kuorossa lauloi 25 jäsentä, heidän mukanaan matkusti myös puolisoita ja ystäviä – yhteensä ryhmän koko oli 39 henkilöä.

Vierailun ohjelma

Lauantaina, saapumispäivänä, opastin ryhmää Helsingissä.

Sunnuntaina klo 11.00 Motiv-kuoro esiintyi katolisessa Pyhän Henrikin katedraalissa Helsingissä, jossa messun toimitti piispa Teemu Sippo – iloinen yllätys kaikille. Kirkko oli täynnä seurakuntalaisia. Kuoron esitys sai lämpimän vastaanoton. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun messussa Suomessa laulettiin slovenialaista kirkkolaulua.

Messun jälkeen suuntasimme retkelle Lahteen. Hyppyrimäet olivat kaikille slovenialaisille

tuttu näky. Tunnelma mäkimontussa oli korkealla – laulu ja harmonikkamusiikki jatkui vielä Lahden satamassa, missä myös Lahdessa asuvat Slovenia-seuran jäsenet liittyivät mukaan.

Maanantaina ohjelmassa oli vierailu Porvoossa, jonka järjesti Maria-Vesna Autio.

Tiistaina kuoro tutustui Suomenlinnaan Kristina Bogatajin johdolla ja esiintyi illalla klo 18.00 Espoon Sellon kirjastossa. Ohjelmistossa kuultiin sekä perinteisiä slovenialaisia kansanlauluja että klassista musiikkia. Konsertin jälkeen oli lämminhenkinen tapaaminen Suomessa asuvien sloveenien ja Slovenian ystävien kanssa – virallisen osuuden jälkeen yhteislaulu ja tanssi jatkuivat haitarimusiikin tahdissa.

Kuvat: Andreja Valtanen

Keskiviikkona kuoro esiintyi Oodi-kirjastossa Helsingissä, konsertin johti vuoroin kuoron oma johtaja Miran Rustja ja vuoroin Kristina Bogataj.

Oli suuri ilo kuulla slovenialaista kuoromusiikkia ja kokea se ilo ja energia, jonka Motiv-kuoro toi mukanaan. Jokaisen konsertin jälkeen seurasi laulua, tanssia ja aitoa yhteisöllisyyttä.

Kuoro osasi todella luoda tunnelmaa – ja meil- le kaikille tämä oli unohtumaton vierailu.

Kuva: Kristina Bogataj

MOTIV-KUORON RETKI PORVOOSEEN 18.8.2025

Maria-Vesna Autio

Design-hotellista Suomen ainoaan Michelin- hotelliin

Slovenialainen Motiv-kuoro on saanut lyhyellä käynnillään lyhyen yhteenvedon Suomen parhaista matkailupalveluista. Päivä alkoi aamulla haettuani kuoron Ax-hotellista, design-hotellista, jonka kokonaisuuden on luonut kuuluisa suomalainen sisustusarkkitehti, muotoilija ja kuvanveistäjä Stefan Lindfors.

Tämän jälkeen alkoi puolipäiväretki Porvooseen. Matkan varrella kerrottiin kuorolle Helsingin nähtävyyksistä ja Sibeliuksesta. Ensimmäinen pysähdys olikin Sibeliuksen monumentilla. Motiv-kuoro lauloi moniäänisesti slovenialaisia sävelmiä monumentin juurella. Vaikutelma oli vaikuttava! Ohikulkijat kyselivät, keitä ovat nämä näin hyvin laulavat turistit.

Matka jatkui kohti Porvoota, jolloin Motiv-kuorolle kerrottiin Suomesta yleisesti, mm. historiasta, luonnosta, metsistä, järvistä, kielistä, mökeistä ja saunoista. Lopuksi kerrottiin Porvoon historiasta ja siitä, miksi me käymme juuri Porvoossa. Porvoossa kävimme tuomiokirkossa, kerrottiin luterilaisesta uskonnosta ja ihailtiin Porvoon vanhoja keskiaikaisia kujia, vanhoja makasiineja sekä rauhallista tunnelmaa. Jäi myös vapaata aikaa shoppailuun ja kuvaukseen.

Retki päättyi Runo-hotelliin, jossa söimme maukkaan lounaan. Hotelli Runo oli huomioinut myös erityisruokavaliot. Kyseisestä hotellista tuli muuten jälkeinpäin tieto, että juuri tämä hotelli on valittu Suomen ainoaksi suomalaiseksi hotelliksi, joka on saanut Michelin-tunnustuksen, Michelin Keyn. Nappiin meni!

Opas esitteli paluumatkalla lyhyesti suomalaisen musiikin eri tyyliä. On mm. pelimanneja, Värttinää, joikua, polkkaa, humppaa, tangoa, joulumusiikkia, virsiä, iskelmiä ja poppia.

Uskon, ettei tämä jää slovenialaisten viimeiseksi käynniksi Suomessa.

Tervetuloa uudestaan!

Kuva: Maria-Vesna Autio

SEURAN LUKUPIIRIN KUULUMISIA, HELENAN SYNTYMÄPÄIVÄT

Lena Björklund

Lukupiiri alkoi Helenan kodissa

Tämän vuoden elokuussa Slovenia-seuran lukupiirissä oltiin salaperäisiä. Lukukausi ei ollut vielä alkanut, mutta kaikki tarvittiin koolle jo 15. elokuuta. Yhdelle siitä ei kuitenkaan kerrottu, nimittäin Helena Leinoselle, jonka luona lukupiiri joskus muinoin alkoi. Ei kerrottu, sillä Helena oli täyttämässä 80 vuotta ja halusimme juhlia häntä.

Ilmoitimme vain missä piti olla mihinkin aikaan ja että matka tehtäisiin pitkälti julkisilla ja vyöhykkeitä olisi A, B, C ja D. Pois jäisimme Sipoon Söderkullassa. Sieltä matka jatkuisi taksilla.

Helena oli heti hengessä mukana, piti salaperäisyydestä ja totteli neuvoja. Nyt voi jo kertoa, että menon monimutkaisuus liittyi siihen, että halusimme välttämättä kestitä Helenaa paikassa missä hän ei ole ikinä ollut. Sellaisen paikan löytäminen on tosi vaikeaa, sillä Helena on toiminut kulttuurivastaavana lukuisille porukoille ja vienyt ihmisiä kaikkialle Suomessa. Ja varsinkin eteläisessä Suomessa on miltei mahdotonta löytää kiinnostavaa ruoka- tai taidepaikkaa, joka ei ole hänelle jo tuttu.

Mutta kun lopulta seisoimme Spjutsundintie 958:ssa meren äärellä SSS Paviljongin luona ja sanoimme, että halusimme tuoda sinut paikkaan, jossa et taatusti ole ollut, Helena kertoi, että olimme onnistuneet. Paikka on entinen purjeveneseseuran ravintola, nyt ammattikalastajaperheen uudistama. Se on Porvoota. Mutta jos siirtyy kapean kylätien toiselle puolelle, on taas Sipoossa.

Kaiveltiin lukupiirin historiaa

Loppusyksystä aloimme selvittää milloin oikeastaan Slovenia-seuran lukupiiri perustettiin. Muistot alkuvuosista Helenan Leinosen luona hänen kauniissa ja isossa Munkkiniemen kodissaan, ovat lähes hartaat. Helena halusi aina tarjota aluksi kahvia tai teetä ja oli paistanut

kakun tai lohippiirakan, joskus molemmat. Aloitimme istumalla ison pöydän ympärillä ja keskustelimme vaikka mistä, mutta ei vielä kirjallisuudesta. Vasta kahvi- ja jutteluhetken jälkeen siirryimme nojatuoleihin ja sohville ja aloitimme keskustelun kirjasta.

Mutta koska lukupiiri alkoi? Kävin läpi 2010-luvun almanakkoja varmuuden vuoksi vuodesta 2012. Vuonna 2016 tärppäsi: kokoonnuimme Helenan luona ensimmäisen kerran 12.1.2016 ja romaani oli slovenialainen Hautajaisilveily. Tammikuussa olemme siis jo 10-vuotiaita.

Ja sitten selvisi sekin missä idea lukupiiristä syntyi. Se syntyi seuran jäsenten viinimatalla 2015, joka alkoi Italiasta Goriziasta ja jatkui Sloveniassa. Mukana oli 32 seuralaista! Yhtenä heistä Helena.

Ensimmäisessä lukupiiritapaamisessa Helenan luona olivat läsnä tietysti emäntä Helena, mutta myös Eivor Inkinen, Hilikka Hyvärinen, Leena Seppälä ja minä Lena Björklund.

Nyt kokoonnumme itäisessä Helsingissä.

Helenan muutettua Kruununhakaan pidimme jonkun aikaa lukupiiriä sen seudun asukas-yhdistyksen Mesta-tilassa, entisessä kaupassa. Se maksoi hiukan muttei paljon. Jokaiseen lukupiiriin joku tuo aina piirakan, joku kahvin, joku kahvimaidon, joku servetit jne. Lukupiiri alkaa yhä kahvihetkellä ja juttelulla. Sitten on kirjan vuoro.

Mestan varaaminen hankaloitui ajan mittaan ja olimme muutaman kerran Tekstin talon kabinetissa. Tekstin talo on osa sitä laajaa tiilirakennusta, jossa ennen oli mm. Elannon leipätehdas Hämeentien kupeessa Helsingissä. Sekin tila maksoi hiukan.

Nyttemmin olemme löytäneet hyvän Ruusu-nimisen kabinetin Itäkeskuksen kirjastosta. Sen käytöstä ei veloiteta.

Kiitos Helena, että saimme aloittaa luonasi! Se oli onnenpotku, joka pukkasi meidät tänne saakka. Lokakuussa 2025 saimme harvinaisen tilaisuuden tavata slovenialaisen lukupiirin jäseniä Espoon Sello-kirjastossa. He tulivat Dol pri Ljubljanan Jurij Vegan kirjastosta. Vega oli

Kuvat: Tuulikki Fahler

SLOVENIALAINEN LUKUPIIRI VIERAILI SUOMESSA

Lena Björklund, Hilkka Hyvärinen, Pirkko Mäkäräinen

Lokakuussa 2025 saimme harvinaisen tilaisuuden tavata slovenialaisen lukupiirin jäseniä Espoon Sello-kirjastossa. He tulivat Dol pri Ljubljanan Jurij Vegan kirjastosta. Vega oli 1700-luvulla elänyt matemaatikko ja fyysikko.

Kirjapiirillä on nimikin: Knjižna čajanka eli lukupiiri, jossa nautitaan teetä. He lukivat aluksi kirjoja Ljubljanan kaupunkikirjaston Mesto bere -projektin (Lukeva kaupunki) listoilta, mutta alkoivat sittemmin laatia omia lukusuosituksiaan. Tänä vuonna lukupiiri on suuntautunut suomalaiseen kirjallisuuteen.

Lukupiiri on jo 12-vuotias. Kokoontuessaan piiriläiset nauttivat teetä, jakavat ajatuksia ja antavat toisilleen lukuvinkkejä. Ja tunnelma on kuulemma mukava.

Slovenialaiset maissinuket tapaavat käpylehmät

Suomen Slovenia-seurallakin on lukupiiri ja kolme tšekäläistä lukupiiriläistä tapasi Suomeen tulleet slovenialaiset lukupiiriläiset Sellon kirjastossa Espoossa. Kaikki tavatut olivat kirjastonhoitajia. He siis tietävät kirjoista paljon jo ammattinsa vuoksi, uusista ja vanhoista, sloveeniksi käännetyistä ja sloveeniksi kirjoitetuista.

Suomeen he tulivat ikään kuin kansainväliseen Suomi-Slovenia-lukupiiriin, käsittelemään Tove Janssonin Kesäkirjaa, joka on käännetty sloveeniksi. Siitä keskusteltiin Töölön kirjastossa Helsingissä. Kääntäjä Julija Potrč oli zoomin välityksellä mukana.

Mutta ensin he pitivät Sellossa parituntisen työpajan, opettivat kokoamaan mm. perinteisiä slovenialaisia nukkeja kuivatusta maissista. Maissin haituvista syntyi kiva tukka! Nukkeja tekivät niin aikuiset kuin lapset. Ihan keskellä kirjastoa.

Ihmisiä kerääntyi pikku hiljaa pajan tienoille. Askartelemaan, mutta myös vain seuraamaan mitä oli tekeillä. Suomalaisilla oli oma perinteinen askartelupuuhan: käpylehmät. Ainekset löytyivät molempiin.

Erityisen paljon ihmisiä alkoi kerääntyä, kun slovenialaiset kaivoivat esiin virkistystarvikkeensa: erinomaista lämmintä yrttiteetä, jota tarjottiin kaikille, ja valtava määrä kotitekoisia leivonnaisia.

Ihmisten välinen puhekieli oli englantia, mutta virkistyshetkessä riitti sormella osoittaminen mitä halusi.

Kuvat: Pirkko Mäkäraäinen

Lukevalla sujuu puhekin

Slovenia-seuran lukupiiristä oli paikalla kolme ihmistä: Hilkka Hyvärinen, Pirkko Mäkäraäinen ja Lena Björklund. Myös Sellon kirjaston henkilökuntaa oli läsnä.

Keskustelu ihmisten kesken ei käsitellyt kirjallisuutta, vaan elämää yleensä. Tunnelma oli hyvin sosiaalinen. Kukaan ei ollut tuppisuuna.

Juttelua syntyi myös leivonnaisista. Teki mieli pyytää reseptejä.

Slovenialaiset kertoivat huomioitaan Suomesta, Slovenia-seuran jäsenet viinimatkoistaan eri puolille Sloveniaa ja lukupiiristään. Touhukkaassa pajassa ei oikein tullut mieleen kysyä Slovenian kirjastolaitoksesta tai maissinukkeperinteestä syvällisemmin.

Sitten mukava hetki oli ohi ja slovenialaisten oli lähdettävä Töölön kirjastoon kv-lukupiiriinsä. Seuraavana päivänä he kävivät myös Oodissa.

VIINI- JA KULTTUURIMATKA SLOVENIASSA

Sirpa Spoljaric

Joukko Slovenia-seuran jäseniä teki tänäkin vuonna viikon mittaisen viinimatkan Sloveniaan. Pitkästä aikaa vierailtiin Dolenjskan ja Bela krajinan viininviljelysaluilla kaakkoisessa Sloveniassa. Majoituimme ensin Dolenjske toplicessa kolme yötä ja siirryimme sitten neljäksi yöksi pieneen Smarjetan kylään Smarjeske toplicen lähelle. Paikkakunnat ovat tunnettuja kylpylöistään ja niistä on hyvät yhteydet lähiseutujen viinitiloille. Käytössämme oli oma bussi koko matkan ajan. Saatoimme siis pysähtyä niin halutessamme.

Heti Sloveniaan saavuttuamme pysähdyimme Ljubljanassa. Teimme lyhyen kaupunkikävelyn keskustan alueella ja nautimme kahvia/viiniä/olutta kukin valintansa mukaan. Jatkoimme sitten matkaamme ja poikkesimme moottoritietä, ajoimme ohi Žužembergin linnan ja saavuimme pieneen kylään nimeltä Dvor. Sinne oli sovittu myöhäinen lounas Domacija

Novak-nimiseen majataloon. Majatalon väki oli suunnitellut lounaan pitkän kaavan mukaan; koko ryhmämme istutettiin terassille pitkään pöytään ja isäntä esitteli tarjoilut: ihanat ruoat, upeat viinit. Kylläisinä jatkoimme lopulta matkaa kohti majapaikkaamme Dolenjske toplicea. Mutkainen tie seuraili Krka-jokea.

Seuraavaksi aamuksi oli sovittu vierailu mehiläistilalle. Perinteisen puhtaan hunajan ohella tila on erikoistunut hunajan ja eri kasvien tai yrttien sekoituksia, joilla kullakin on oma terveyttä tukeva vaikutuksensa. Tila tekee tuotekehitystä yhdessä Nova Gorican yliopiston kanssa. Isännän esityksen kuluessa saimme maistiaisia ja ohjeita kunkin hunajatuotteen oikeasta käytöstä. Hunajatilalta matka jatkui ensimmäiseen viininmaisteluun Vinska klet Šulckjeen Metlikan alueelle.

Seuraavan päivän viinitila olikin osalle meistä entuudestaan tuttu Šturm aivan Kroatian rajan tuntumassa.

Kotimatalla pysähdyimme Dolenjske toplicen lähellä sijaitsevalle Berryshkan ginitislaamolle ja suklaatehtaalle, jonne oli sovittu kiertokäynti tuotantotiloihin. Ginin ja suklaan ohella tekevät myös eteerisiä öljyjä. Pääsimme tutustumaan tehtaaseen ja saimme maistella giniä ja ihania suklaita. Meille oli järjestetty kilpailu erilaisten makujen tunnistamisesta. Liekö viininmaistelu vienyt makuaistimme, mutta kisan voitti bussin kuljettaja.

Perjantaiamuna siirryimme toiseen majapaikkaamme Smarjetan kylään Dvorec Gregorčič-nimiseen hotelliin. Reissumme välimatkat olivat melko lyhyitä ja ennen uutta majoitusta pysähdyimme hetkeksi Novo mestossa sijaitsevaan ostoskeskukseen ja jatkoimme sen jälkeen vielä Otočecin linnalle. Linnan vanhimmat osat ovat peräisin 1250-luvulta. Nykyisin linna on restauroitu luksushotelliksi. Teimme linnasaarella lyhyen kävelyretken ja sitten suunnasimme Šmarjetaan. Iltapäiväksi oli sovittu vierailu Domaine Slapšakin kuohuviinitilalle.

Paluumatkalla vietimme iltapuhteen Krškon vanhassa keskustassa Tastes of Posavje-festivaaleilla missä paikalliset ravintolat ja viinitilat myivät tuotteitaan.

Lauantain vierailukohde oli Kunej. Tällä tilalla oli vierailtu jo vuonna 2014, kuten sunnuntain kohteessakin Keltiksellä.

Maanantaille oli sovittu vain 1 hehtaarin viinitila Pekel, alueen ainoa sertifioitu biodynaaminen viinitila. Omistaja Anton Ajster esitteli tilaa ja sen viinejä, maistoimme vihdoinkin myös Cvicčekiä.

Viikon ohjelma oli sangen tiivis mutta useimpiin aamuihin oli jätetty aikaa rauhalliselle aamiaiselle. Intensiivisten päivien hyvänä vastapainona olivat yhteiset leppoiset ruokailut iltaisin. Kaiken kruunasi hyväntuulinen matkaseura!

Viiniasiantuntijamme Lena Björklund oli valinnut meille ihanat vierailukohteet; monta nimekästä mutta persoonallista viinitilaa, joista osa oli entuudestaan tuttuja, kuten Šturm, Kunej ja Keltis ja osa uusia hienoja tuttavuuksia, Šuklje, Slapšak, Tajfl ja Pekel.

Viinitiloista ja viineistä Lena kertoo tarkemmin.

MISSÄ KÄVIMME JA MITÄ MAISTELIMME

Lena Björklund

Kun syksyllä lähdimme Kaakkois-Sloveniaan, Posavjen viininviljelyalueelle, se oli kymmenes viinimatkamme Sloveniassa. Olimme käyneet alueella jo vuonna 2014.

Nyt tapasimme kolme vanhaa tuttua ja neljä uutta. Vaikuttavia kohtaamisia kaikki.

Vinska klet Šuklje

Šuklje oli uusi tuttavuus. Se sijaitsi kauniissa laajassa vihreässä laaksossa. Katja Šuklje saattoi viinitarhasta vilkuttaa laakson yhdelle rinteelle, kun huomasi, että lapsi oli tullut koulusta kotiin. Samalla hän kaatoi meille maistettavaa: valkoviiniä, joka oli tehty rypäleistä Kerner ja Riesling; hiukan oranssiviinityyppistä Chardonnayta; Pinot noiria ja mainiota Blaufränkischä kaksikin kertaa, nuorempaa ja kypsytetympää.

Tilalle päästyämme saimme heti napostella Blaufränkisch-rypäleitä suoraan viiniköynnöksistä. Luulimme syövämme Pinot noiria, kun rypäleet olivat niin hienostuneen pieniä runsaissa rypäletertuissa. Samanlaisia ovat Blaufränkischin rypäletertut. Ovat itse asiassa sukua.

Šturm

Šturmilla kävimme jo 2014. On kyseessä laakso, jossa on teräväkärkisiä kukkuloita ja useita kirkkoja. Perhe seurasi pihaltaan, miten bussimme kiersi ja kaarsi maisemassa, kunnes vihdoin löysimme perille.

Slovenialaisessa viinimaistelussa on lähes aina runsas kattaus: kinkkua, juustoa, leipää, salamia jne. Šturmilla tuotiin jokaisen viinin yhteyteen lautanen, jossa oli kotona tehtyjä leivonnaisia.

Olimme aivan maan itärajalla, katsoimme suoraan Kroatiaan.

Maistoimme muun muassa kypsytettyä Blaufränkischii, kymmenisen vuotta vanhaa Pinot noiria, makeaa Traminer-jälkiruokaviiniä, loistavaa Kraljevinää kuivana. Yleensä se tunnetaan vain Cvičekin yhtenä lajikkeena. Avattiin myös Akord-etiköity viini. Sitä tehdään vain muutamana kerran vuosikymmenessä. Kutsuvat Akordia kultakokoelmakseen. Viinissä on kolmen valkoviinirypäleen sekoitus: Gewürtztraminerin, Muscatin ja Kraljevinan. Lajikkeet poimitaan täysin kypsinä minkä jälkeen ne maseroidaan yhdessä noin kuukauden. Sen jälkeen viini kypsyy tammitynnyreissä kolme vuotta. Se pullotetaan ilman suodatusta ja kypsyy pullossa vielä 10 kk. Säilyy sen jälkeen vielä pitkään. Valtava makumaailma!

Domaine Slapšak

Seuraavaksi oli uusi tuttavuus. Maistelimme samppanjamenetelmällä tehtyjä kuohuviinejä. Domaine, koska Slapšakien tytär on naimisissa Champagnessa työskennelleen ranskalaisen kanssa. Hänen aloitteestaan muutama kuohuviini tehdään Mariborin kuuluisan viiniköynnöksen lajikkeesta Žametovka – samppanjamenetelmällä. Lajike on mitä todennäköisimmin kotoisin juuri tältä alueelta.

Slapšakilla jokaiselle kuohuviinille on luotu oma erityinen leivonnainen.

Vierailu taisi olla vähän kaikille pettymys. Itse odotin paljon, mutta minäkin petyin. Teknisesti kaikki täydellistä, makukin, mutta jotenkin steriiliä. Myös esittely.

Kunej

Aivan erilainen oli seuraava kohde, viimeksi vuonna 2014 koettu Kunej trappistimunkkien viljelyalueilla. Istuimme ulkona pöydän äärellä Aleš Kunej kanssamme. Edessä oli jyrkkä vihreä rinne, missä jo trappistimunkit viljelivät viiniköynnöksiä, nyt siellä on myös Kunejn palstoja.

Pöytä oli runsaastu katettu ja kiinnostavin sen keskellä: Kunejn mummon reseptin mukaan tattarijauhosta tehty ruskea kakku. Se tuli syötyä kokonaan.

Kunejllakin maistelimme ensin kuplivaa, täälläkin klassisesti eli samppanjamenetelmällä tehty. Rypäleinä Chardonnay, Riesling, Sauvignon blanc. Sitten oli trappistiviinitarhan rypäleiden vuoro: Chardonnayta. Sitten roseeviini Blaufränkischistä ja Dornfelderä, matala-alkoholista viiniä. Ja sitten hyvä Blaufränkisch ja hyvä Merlot.

Ja niin kuin vuonna 2014 siirryimme nytkin viinimaistelun jälkeen Kunejn portugalilaisen vaimon tekemiin suklaisiin, joita ostelimme myös tuliaisiksi kotiin.

Tajfl

Päivä oli sikäli harvinainen, että lähdimme Kunejlta vielä toiselle viinitilalle.

Tajfl on nuoren parin tila, jossa on myös majoitustoimintaa. Maistelimme muutaman viinin ja viinirypäleiden siemenistä tehtyä öljyä. Mutta ennen kaikkea söimme – ja hyvin runsaasti.

Keltis

Taas vanha tuttu: Keltis, missä kävimme jo 2014. Keltis ei vastaanota maistelijoita, mutta meidät otti, koska olimme käyneet siellä ennenkin ja tilanneetkin heiltä viinejä. Marjan Kelhar, viinintekijän isä, toi pöytään padallisen tuoksuvaa keittoa.

Poikansa Miha esitteli viinit.

Ostin heiltä viimeksi mustan t-paidan, jossa mainostetaan oranssiviiniä eli maseroitua valko-viiniä. Siinä lukee, että ovat olleet olemassa vuodesta 1776.

Kaikkea heidän toimintaansa läpäisee biodynaamisuus ja yhteistyö muiden biodynaamikkojen kanssa.

Kupliva aloitti maistelun täälläkin. Sitten oli punaviiniä, jossa 70% sitä kuuluisaa Žametovkaa. Sitten tuli kukkaisuuutta: traminer-rypäleestä tehtyä. Seuraavaksi oli maukas Riesling. Pinot gri oli tehty pitkän kaavan mukaan: maseroitu ensin oranssiviiniksi, pantu sitten kirsikkatynnyreihin ja lopuksi vielä isoihin tammitynnyreihin, missä kypsyi kaksi vuotta.

Viisi viiniä oli jo maistettu, mutta sitten tuli se mikä yllätti 11 vuotta sitten: Cuvee extreme, jota on maseroitu kaksi kuukautta ja kahdessa eri tynnyrityypissä kypsytetty sen jälkeen pitkään. Ymmärtääkseni vuosikertaa oli 2018.

Tähän maistelun piti päättyä, mutta pöytään tuotiin vielä yksi viini: valkoinen Pet-Nat. Vähä-alkoholinen Pet-Nat on vanhin tapa tehdä kuohuviiniä, menetelmä on nimeltään methode ancestral. Se on ollut trendijuoma jo joitakin vuosia, erityisesti nuorten parissa. Keltiksellä se oli tehty Muscat- ja Traminer-rypäleistä.

Lopuksi menimme kellariin ja saimme maistaa miltä viini loppuvaiheessaan vielä tynnyrissä ollessaan maistuu.

Pekel eli Anton Ajster

Anton Ajsterin Pekel-tila on yhtä biodynaaminen kuin Keltiksen ja he tekevätkin yhteistyötä. Ljublanassa on vinoteka nimeltä Storijs, joka keskittyy luonnollisiin viineihin, joita myös alkuviineiksi kutsutaan. Kysyin Storijsin pitäjältä vinkkiä tälle viinimatkallemme ja hän sanoi: Anton Ajster.

Hyvä, että sanoi, sillä Anton Ajster on erinomainen viinintekijä! Hiukan vain pelottaa miten kuntonsa kestää jyrkillä rinteillään työskentelemistä. Mikään hoikka nuorukainen hän ei enää ole, mutta viininsä hän saa myydyksi Michelin-ravintoloihin!

Ensin piti maistaa seudun kuuluisaa Cviček-viiniä, jota on helppo inhota. Mutta Ajsterin Cviček olikin aika hyvää. Siinä oli mm. Žametovkaa, Blaufränkischiiä, Kraljevinaa, Rumeni Plavcekiä.

Mutta hänen Rieslinginsä olivat todella erinomaisia. Toinen oli vuosikertaa 2023 ja toinen, se ihan huippu, oli vuosikertaa 2021. Se oli kypsynyt akasiatynnyrissä.

Ajsterin viinien tasokkuus oli sellaista, että kaikki tunnistivat sen.

Maistoimme myös cuveen vuosikertaa 2022, jossa oli – slovenialaisittain ilmaistuna

– Renski Rizlingiä ja Laski Rizlingiä, sekä Pinot gri eli Sivi Pinot. Sitä oli maseroitu hyvin pitkään, mutta mitään raskasta se ei ollut viiniin tuonut.

Viimeksi maistelimme kaksi Blaufränkischiiä, nuoremman ja kypsytetymmän. Nuorempi oli vuodelta 2022 ja se oli ollut tammitynnyreissä kaksi vuotta. Vanhempi oli vuodelta 2020 ja se oli ollut tammitynnyreissä yhtä kauan, mutta ensin uusissa, sitten vanhoissa tynnyreissä. Molemmat Blaufränkischit olivat todella laadukkaita. Tämä rypälelajike ei ole aiemmilla viinimatkoilla Sloveniassa tullut vastaan, mikä ihmetyttää. Todella hyvä tuttavuus!

Kuvat: Leena ja Matti Sinervä

OMATOIMIMATKAILUA SLOVENIAN TOLMINISSA

Leena Sinervä

Pohjois-Sloveniassa Tolminin maisemissa parin viikon omatoimiloma (9.-23.9.2025)

Olimme edeltävän viikon Slovenia-seuran järjestämällä hienolla viinimatalla (tästä Sirpan ja Lenan teksti toisaalla). Jäimme Sloveniaan vielä pariksi viikoksi omatoimimatalle.

Haimme Ljubljanan lentokentältä vuokra-auton ja kaksi nuorta naista (n. 20v) viikoksi mukamme.

Ljubljanan ison kauppakeskuksen jälkeen, kauppakeskus oli nuorten toivelistalla, suuntasimme matkamme Tolminiin mäkestä ja mutkaista vuoristotietä pitkin. Autosta katselimme aivan upeita maisemia, tiekin oli suht leveä.

Tolmin on pieni kompakti 3274 asukkaan kaupunki Julianisten alppien juurella.

Olimme varanneet huoneiston Tolminista Apartma Pri noni Silvi:stä. Se oli isäntäväen alakerassa. Huoneisto oli hyvässä kunnossa ja sen omisti oikein mukava n. 40 ikäinen pariskunta.

Patiokin kuului asuntoon samoin auto-paikka. Ympärillä olevat maisemat olivat henkeäsalpaavat ja naapurusto todella ystävällinen.

Ilmat olivat koko loman suotuisat, lämpötila 23-32 astetta, jonkin verran satoi, mutta se ei haitannut.

Lepäilytämme lähdimme tutustumaan Tolminin kaupunkiin ja kauppoihin. Kaikki tarvittava löytyi, jopa pari pienempää markettia ja ravintolaa, jotka sijaitsivat ihan kävelymatkan päässä.

Henkeäsalpaavan upeat maisemat ympäröivät Tolminia joten päätimme lähteä heti seuraavana päivänä patikoimaan vuorille. Kiipesimme Tolminska Koritalle – siis sille kohteelle, josta tämä kolkka tunnetaan. Tuossa nurkan takana Zatolmin kylässä on tuo 2 km:n reitti. Upea reitti, joka seurailee Tolminka-joen uomaa ja kanjonia. Matka ei ole pitkä, mutta 500 luonnonkivirappusta tekee retkestä hieman haastavan. Ylös ja alas kapuamista kyllä piisasi. Tähän aikaan vuodesta ei ollut minkäänlaista ruuhkaa reitillä.

Tolminka-joki yhtyy Tolminin kohdalla Soca-jokeen. Vesi on ihanan turkoosia ja kylmää (+13 astetta). Jokien yhtymäkohdassa oli uimapaikka, jossa kävimme uimassa. Joessa on voimakas virta, joten piti uida suvantopaikoissa. Pohja oli hienoa hiekkaa ja pyöreitä nupukiviä. Joessa seisoi myös kalastajia taimenia narraamassa.

Haluttiin yksi lepopäivä kiipeilyn jälkeen ja lähdettiin Italian puolelle Udinen, vanhaan kaupunkiin. Nuoret kävivät meikkiostoksilla koska Suomessa ei kuulemma ole ko. kauppvoja. Me mieheni kanssa istahdimme piazzan kulmalle kahville ja patongille. Kauppareissun jälkeen kiersimme Udinen vanhaa keskustaa, oli kauniita piazzoja ja vanhoja rakennuksia sekä monen näköisiä patsaita. Siellä valmisteltiin viikonlopun suurta festivaalia.

”Lepopäivän” ja hyvin nukutun yön jälkeen ajoimme Kobaridiin ja siellä Kazjak vesiputoukselle. Auton navigaattori johdatti meidät korkealle mäelle, josta kivinen polku johti alas joelle. Reitti oli raskas kävellä takaisin, pelkkää ylämäkeä. Navigaattori ei tuntenut uutta reittiä, eli pysäköintipaikkaa heti Napoleonin sillan pielessä ja sieltä polkua putoukselle jokivartta pitkin. Se olisi ollut huomattavasti helpompi. Tämän tulimme huomaamaan seuraavalla viikolla. Lopun ajan ko. viikolla kiertelimme maisemia ihailen ja ostoksilla käyden sekä tietysti uimassa.

Lähdimme hyvissä ajoin ajamaan Ljubljanaan jo edellisenä päivänä. Ajoreitti Tolminista sinne oli vuoristoinen ja seuraavana aamuna oli aikainen lentokentälle meno. Näin nuoret pääsivät

vielä tutustumaan Ljubljanan keskusta iltasella. Yövyimme kävelykadun varrella kahden huoneen ja keittiön apartamentossa.

Toinen viikko alkoi sillä, kun vietiin nuoret lentokentälle ja jäätiin odottamaan samalta koneelta ystäväämme Hannelea.

Viikko oli hieman erilainen ryhmän ikärakenteesta johtuen.

Samoja patikointireittejä käytiin kiertämässä ja uimassa samalla joella. Hannele oli haltioissaan jylhistä maisemista, vuorista, laaksoista, turkoosin värisistä joista.

Kazjak vesiputouksen ihastelun jälkeen päätimme poiketa Bar & Beer Gardenissa, kioskille oli viitta reitillä. Metsän laidassa oli eksoottinen kiosk. Siellä oli nuori mies myymässä juomisia, joille ei ollut hintaa. Kukin sai maksaa niin paljon kuin halusi, mutta ei liikaa. Paluumatkalla poikettiin riippusillalle, jossa ystävämme, jolla on korkean paikan kammo, ylitti itsensä kävelemällä sillan päästä päähän.

Iltapäivällä tutustuimme Tolminin keskusta tarkemmin ja löysimme mm. ihanan pikku piazzan suihkulähteineen sekä pieniä kahviloita, leipomon kaupan ja käsityöläisen myymälän ihanine tuotteineen.

Lähdimme tutustumaan Smartnoniin, vanhaan kaupunkiin, joka on entisoitu keskiaikaiseen kuosiinsa. Smartnon on kaunis pieni kaupunki, jossa on mm. hieno vanha kirkko. Kaupunkia ympäröi kuuluisa Goriska Brda-viinialue. Koska ystävämme toivelistalla oli päästä johonkin viinitilalle viinin maistajaisiin, niin ajoimme Smartnonista 4 km:n päähän Gonjaceen ja siellä Zarovan viinitilalle. Viinien maistelun ja esittelyn järjesti tilan emäntä ja hienosti hoitikin omalla rennolla tyylillään.

Ilmat lämpenivät niin että päätimme lähteä rannikolle, kenties siellä olisi viileämpää. Ajoimme ensin Piraniin. Matkalla oli tietöitä ihan riittämiin mm. Nova Goricasta eteenpäin lähes

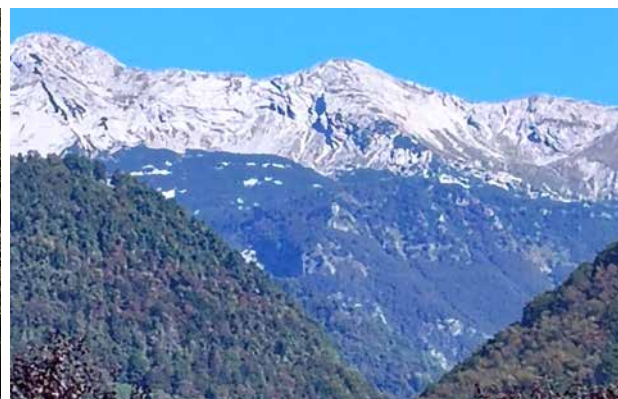

koko moottoritieosuus oli pois käytöstä. Auton jätimme tuttuun Piranin parkkitaloon, josta kävelimme Piranin keskustaan rantaviivaa pitkin. Matkalla nautimme Adrian meren ja vanhojen talojen ihailun lisäksi jätskit, oluet, kahvit jne. Kävely jatkui ympäri niemenkärjen varjon puolelle lounaalle. Sen jälkeen palasimme Piranin aukiolle, josta bussikyydillä P-taloon. Sieltä ajoimme autolla Portoroziin rannalle, uikkarit päälle ja mereen. Ihana lämmin vesi viilensi mukavasti. Laajalla hiekkarannalla oli näin syksyksi yllättävän paljon väkeä.

Illalla ajettiin Tolminin Camp Labruan -leirintäalueen ravintolaan syömään. Siellä oli maittavat ruoat ja juomat. Majapaikan isäntämme suosittelee paikkaa ja kertoi opiskeluaikana olleensa täällä mm. koskenlaskuveneissä perämiehenä. Leirintäalueelta oli mahdollista vuokrata esim. kanootteja, maastopyöriä ja valmiita retkiä niin vesille kuin ilmaan.

Lähdimme kotimatkaa edeltävänä päivänä ajamaan Tolminsta Kranjiin. Serpentiiniä ylös ja alas, paikoin väylä on tosi kapeaa ja huonopintaista. Sääliksi kävi reitin varrella kohtaamiamme pyöräilijöitä. Maisemat olivat täälläkin upeita vuoria ja laaksoja.

Bledissä vietimme useamman tunnin pieniä ostoksia ja maisemia ihaillen. Kävimme myös Bledin linnassa. Meille tuttu, mutta ystävämme vieraili täällä ensimmäistä kertaa. Linnareissun jälkeen suuntana oli Kranji ja siellä

hotelli Belvedere. Hotelli sijaitsee korkean mäen päällä serpentiinitien päässä. Maisemat kaupunkiin ovat mahtavat. Ihmettelimme ylös ajaessamme tiellä olevaa suurta lenkkeilijöiden määrää. Ilmeisesti kyseessä on jokin yhteinen kävelyreitti. Siinä he taapersivat mäkeä ylös ja sitten alas. Kova kuntolenkki.

Kahden viikon loma oli todella rentouttava ja liikuttava, saatiin paljon lisää kokemuksia kauniista Sloveniasta.

Kuvat: Leena ja Matti Sinervä

ESITELMÄ LAHDESSA: SLOVENIA – HELMI ALPPIEN JA ADRIANMEREN VÄLISSÄ

Marita Kumara

Slovenia-seura järjesti matkailuaiheisen esitelmän ja tiedotustilaisuuden Lahden kaupungin pääkirjastossa 18.10.2025.

Seuramme puheenjohtaja, Slovenian kunniakonsuli ja aiheen asiantuntija Andreja Valtanen kertoi sanoin ja kuvin tiivistetysti Slovenian historiasta, nykypäivän tilanteesta ja maantieteellisestä sijainnista. Hän esitteli myös slovenialaisia kuuluisia eri alojen henkilöitä (mm. filosofi, urheilijoita, Melania Trump) ja siellä valmistettavia tuotteita (mm. Gorenje, Adria, Krka).

Pääosa esitelmästä oli Slovenian erilaisten alueiden esittelyä. Andreja kävi läpi pääkaupungin ja muutaman muun vanhan kaupungin, rannikon, vuoristot, viininviljelyalueet ja tipukiviluolat. Jokaiselta alueelta esiteltiin sille tyypillinen harrastus, tuote tai perinne. Kuvat olivat upeita ja kertoivat katsojille Slovenian rakennetun ympäristön ja luonnon kauneudesta, vaihtelevuudesta ja matkailumahdollisuuksista.

Lahden pääkirjaston auditorioon oli kokoontunut seuran jäseniä ja heidän lisäksi ilahduttava joukko muita osallistujia, jotka esittivät monia kysymyksiä Slovenian historiasta ja nyky-yhteiskunnasta. Kuulijoita olisi varmaan tullut paikalle enemmänkin, jos pääkirjastossa olisi suhtauduttu suopeammin ulkopuolisen toimijan tiedottamiseen. Liekö kyseessä ollut väärinkäsitys.

Tilaisuuden lopuksi osallistujille jaettiin seuran tekemä matkailuesite. Toivottavasti tämä tilaisuus kantaa hedelmää ja Slovenian ystävien joukko kasva.

Slovenia – helmi Alppien ja Adrianmeren välissä

Lahden pääkirjasto
la 18.10.2025 klo 11:00

Tule kuulemaan, miksi Slovenia on erinomainen ja helposti saavutettava matkailukohde – olipa liikkeellä omatoimisesti matkailuautoilla, valmismatkalla tai jotain siltä väliltä. Slovenia-seuran jäsenet jakavat omakohtaisia kokemuksia ja vinkkejä tästä monipuolisesta maasta, jossa kohtaavat vuoret, meri, viinivilat ja viehättävät pikkukaupungit. Tilaisuus on maksuton.

Tervetuloa inspiroitumaan Sloveniasta!

Tilaisuuden järjestäjä on
Slovenia-seura
www.sloveniaseura.com

SYYSKOKOUKSEN SATOA

Marita Kumara

Tällä kertaa Slovenia-seuran syyskokoukseen kokoonnuttiin Lahteen.

Lahdessa paistoi aurinko jo puolenpäivän aikaan täydeltä terältä. Aamulla sen sijaan oli todella liukasta ja sumuista. Onneksi kukaan seuran jäsenistä ei joutunut Lahdessa tapahtuneeseen isoon ketjukolariin.

Kokous yhdistettiin Lahdessa pidettyyn matkailuaiheiseen Slovenia-tiedotustilaisuuteen, jonka jälkeen nautimme maukkaan lounaan Kaarlo Socialissa, jossa kokouskin pidettiin.

Kokouksessa oli paikalla seitsemän seuran jäsentä, joiden tehtävänä oli perehtyä työjärjestyksen mukaisesti tulevan vuoden toimintasuunnitelmaan ja talousarvioon sekä hallituksen valintaan.

Toimintasuunnitelmassa vuodelle 2026 on tuttuun tapaan:

- Tammikuussa Matkamessut, jotka järjestetään yhdessä Slovenian suurlähetystön ja Slovenian Tourist Boardin kanssa.
 - Maaliskuun 22. päivä pidetään suosittu ruokakurssi ja sen yhteydessä kevätkokous Helsingin Jätkäsaarella.
 - Huhtikuussa järjestetään slovenialaisen elokuvan näytös Lahdessa.
 - Toukokuussa suunnitellaan järjestettäväksi Mehiläispäivä ja kesäkuussa julkaistaan jäsenten kokoama kevättiedote.
 - Syyskaudella on tarjolla esityksiä Tampereen teatterikesässä ja Sampo Festivaaleilla, jossa on aikuisille suunnattuja nukketeatteriesityksiä. Eurooppalaisella elokuvaviikolla ja Rakkautta ja anarkiaa -festivaaleilla on tarjolla slovenialaisia elokuvia.
- Selvitellään olisiko mahdollista järjestää syyskaudella 2026 viiniretki jäsenille vai pidetäänkö välivuosi.
- Lokakuussa pidetään syyskokous Turussa. Samalla tutustutaan turkulaisiin seuran jäseniin ja itse kaupunkiin.
 - Vuoden lopulla juhlitaan Pikkujoulu yhdessä Suomessa asuvien Sloveenien kanssa.
 - Lisäksi kootaan talvitiedote.

Vuoden mittaan kokoontuu myös lukupiiri oman aikataulunsa mukaan.

Talousarvio kaudelle 2026 on suunniteltu siten, että jäsenmaksuilla, pienillä avustuksilla ja omakustanteisesti pärjätään.

Slovenian suurlähetystö vastaa pääosin Matkamessujen kuluista.

Talousarvion loppusumma on vähän yli 2000 euroa.

Hallitus jatkaa kokoonpanolla kolme jäsentä + puheenjohtaja. Näiden lisäksi valittiin kaksi varajäsentä. Tällä kokoonpanolla toimeenpannaan hyväksytty toimintasuunnitelma talousarviota noudattaen.

Slovenia seuran hallitus kaudelle 2026:

- Andreja Valtanen puheenjohtaja
- Davor Spoljaric jäsen
- Lena Björklund jäsen
- Marita Kumara jäsen
- Sirpa Spoljaric varajäsen
- Matti Sinervä varajäsen

Tällä kertaa ei ehditty keskustelemaan pitkään viinimatkasta, mutta saimme kuitenkin tietää matkan sujuneen suunnitelman mukaan ja osallistujien olleen tosi tyytyväisiä matkan antiin.

Kuvat: Andreja Valtanen

JOULUJUHLA SLOVEENIEN KANSSA

Andreja Valtanen

Myös tänä vuonna saimme iloita yhteisistä pikkujouluista, jotka järjestettiin yhteistyössä Suomessa asuvien slovenialaisten kanssa.

Juhla vietettiin Lyceum-klubilla, se alkoi klo 15.00 piparkakkutyöpajalla. Lapset loivat innokkaasti kauniita piparkakkukransseja, jotka paistettiin ja koristeltiin värikkäin sokerikuorrutuksin.

Työpajan lopputuloksena syntyi toinen toistaan upeampia kransseja ja pipareita.

Varsinainen juhla alkoi työpajan jälkeen. Vietimme iltaa lämpimän yhdessäolon, musiikin ja perinteisten makujen äärellä. Maria-Vesna oli valmistanut juhlaväelle herkulliset sarmat. Tarjottavat koottiin nyyttikestiperiaatteella. Pöydästä löytyi runsaasti erilaisia slovenialaisia ja suomalaisia herkuja – myös rakastettua poticaa.

Illan musiikillisesta tunnelmasta vastasivat Vid ja Samuel, jotka esittivät kaunista joulumusiikkia kitaralla ja pianolla.

Olimme erityisen iloisia arvovieraastamme, Slovenian Suomen suurlähettiläästä Mihael Zupančičista, joka tuli Tanskasta. Hän osallistui juhlaan perheineen.

Lisäksi juhlaa ilahdutti seuran jäsen Oliver, joka oli saapunut paikalle Tallinnasta asti ja tietysti kaikki muutkin osallistujat.

VUODEN 2026 MATKAMESSUJEN ENNAKKOTIETOA

Matti Sinervä

Slovenia-seura on mukana MATKA 2026 – messuilla Helsingissä 16.-18.1.2026. Tälläkin kertaa Slovenian/Slovenia-seuran messuosaston pystytämme Slovenian Suurlähetystön ja Slovenian Tourist Board:in kanssa yhteistyössä. Odotamme mielenkiinnolla, millaiseksi osasto tänä vuonna rakentuu. Mutta pelkät seinät eivät riitä, vaan osastolla tulee olla asiansa osaavia aktiivisia esittelijöitä. Yhteistyötahoilta saamme henkilöstöapua, mutta jotta osastollamme palvelu pelaa myös Suomeksi tarvitaan Slovenia-seuran omaa porukkaa talkoisiin koko messujen ajan.

Esitemateriaalia saadaan suoraan Sloveniasta ja sitä tukemaan tulemme tuottamaan jaettavaa seuran omaa esitemateriaalia uutuutena esite vaellusretkistä Sloveniassa.

Yksi Matka 2026 messuosastomme päätehtävä on tehdä seuraamme tunnetuksi ja hankkia uusia jäseniä mukaan toimintaan.

Tammikuun alussa tullaan tiedustelemaan vapaaehtoisia messuosastolle esittelijöiksi sekä apukäsiä myös sekä pystytys- että purkupuuhiin. Osaston rakentaminen tapahtuu keskiviikkona 14.1.2026 ja purku sunnuntaina 18.1. heti messujen päätyttyä.

Joten tapaamisiin MATKA 2026-messuilla Slovenian /Slovenia-seuran osastolla 6p89.

Slovenia-seuran tiedotteen ovat tehneet:

- **Aineiston kokoaminen: Leena Sinervä ja Andreja Valtanen**
- **Julkaisun ulkoasu ja taitto: Andreja Valtanen**
- **Etusivun kuva: Tamar -laakso , Andreja Valtanen**

Joulukuu 2025